

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 677/2017-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. novembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej JUDr. Ing. Lindou Kovandovou, LL. M., advokátska kancelária, Janka Kráľa 1, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 2 Pv 132/16/6601 z 25. mája 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti [REDACTED] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júla 2017 doručená sťažnosť spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej JUDr. Ing. Lindou Kovandovou, LL.M., advokátska kancelária, Janka Kráľa 1, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru uznesením Okresnej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej len „okresná prokuratúra“) sp. zn. 2 Pv 132/16/6601 z 25. mája 2017 (ďalej len „namietané uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru Banská Bystrica – východ ČVS: ORP-266/OV-BB-2016 z 27. apríla 2017 bolo prerušené trestné stíhanie vedené pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 a 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov s odôvodnením, že sa nepodarilo zistiť skutočnosť oprávňujúcu vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Sťažovateľka v postavení poškodeného podala proti predmetnému uzneseniu sťažnosť, ktorá bola ako nedôvodná zamietnutá namietaným uznesením okresnej prokuratúry.

3. Sťažovateľka v sťažnosti argumentuje takto: *„Odôvodnenia uznesení OČTK sú nelogické, nič nehovoriace, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sú nepresvedčivé, v rozpore so zákonom (najmä pokiaľ ide o výklad pojmov hlavná vec, posudzovanie vlastníctva v prípade zveľaďovania hlavnej veci a pod.) a s ustálenou judikatúrou (vrátane trestnoprávnej). Dokonca možno povedať, že sú v rozpore s pokynom okresnej a krajskej prokuratúry, danými pri vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie. OČTK nesprávne po právnej stránke posudzovali pojmy cudzia vec, vôbec sa nezaoberali úmyslom osôb, ktoré sa priznali, že nebytové priestory poškodili, ich výpovede bez odôvodnenia povýšili nad všetky ostatné dôkazy a najmä pri chabom a príliš stručnom odôvodnení, neustále veľmi extenzívnym spôsobom vykladali princíp ultima ratio a vyslovene sa odmietli zaoberať vecou ako takou a odkazovali sťažovateľa ako poškodeného na občianske súdne*

konanie. Neposkytli tak sťažovateľovi žiadny a už vôbec nie efektívny prostriedok nápravy, ale zamedzili mu domáhať sa ochrany jeho práv a ich rozhodnutia sú značne arbitrárne a vnútorne rozporné.“

4. V podanej sťažnosti sťažovateľka svoje stanovisko uvedené v predchádzajúcom bode rozhodnutia opiera o veľmi podrobnú argumentáciu, v zmysle ktorej postup a rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní hodnotí ako vymykajúce sa limitom označených článkov ústavy, listiny a dohovoru.

5. Na základe prezentovaného odôvodnenia sťažovateľka ústavnému súdu navrhuje, aby rozhodol o jej sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a jej práv na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru a na účinný prostriedok nápravy zaručené čl. 13 dohovoru namietaným uznesením okresnej prokuratúry, toto uznesenie zrušil a vrátil vec okresnej prokuratúre na ďalšie konanie a priznal jej tiež náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu

(v tomto prípade sťažnosti) podľa § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

8. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

9. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštantne prihliada na to, že nie je iba jeho povinnosťou, ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti, zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd, vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú aj všeobecné súdy, ale tiež ostatné kompetentné orgány verejnej moci ako primárni ochrancovia ústavnosti (napr. III. ÚS 79/02). Danú skutočnosť zohľadňuje napokon aj znenie čl. 127 ods. 1 ústavy limitujúce právomoc ústavného súdu vo vzťahu k všeobecným súdom, resp. iným orgánom verejnej moci princípom subsidiarity, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd iba v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd, resp. iný orgán verejnej moci.

10. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ak tieto pochybenia neboli odstránené v priebehu samotného trestného konania. Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel opravných prostriedkov v trestnom konaní, ktorým je okrem iného náprava

procesných pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci (orgánov činných v trestnom konaní a súdov).

11. Ústavný súd konštatuje, že trestná vec sťažovateľky sa nachádza v štádiu prípravného konania, ktoré bolo prerušené podľa § 228 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Prerušenie trestného konania je rozhodnutím predbežnej povahy, pretože trestná vec nie je vybavená konečným spôsobom. Ústavný súd upriamuje pozornosť na § 228 ods. 5 Trestného poriadku, podľa ktorého ak pominie dôvod na prerušenie trestného stíhania, prokurátor alebo policajt o pokračovaní v trestnom stíhaní rozhodne uznesením. Za týchto okolností nie je daný dôvod, aby ústavný súd vstupoval v danej fáze ešte neukončeného trestného konania vo veci sťažovateľky do právomoci iných orgánov verejnej moci.

12. Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. novembra 2017